

چگونه شمشیربازی فرزندان ما را برای آینده نامعلوم آماده می کند!

(سخنی با والدین)

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۸/۱/۶)

آیا شما می دانید که ۶۵٪ دانش آموزان در آینده در حرفه ای کار خواهند کرد که در حال حاضر وجود خارجی ندارد. این آمار عجیب و غریبی است! این طور نیست؟ بنابراین والدین چگونه می توانند فرزندان خود را برای کارهایی آماده کنند که هیچ اطلاعاتی در مورد آنها نداریم؟

این ممکن است از جمله آن سؤالاتی باشد که پاسخ مناسبی ندارد، اما پس از گفتگویی که با یک والد شمشیربازی داشتم، متوجه شدم که ما واقعا می توانیم بچه های مان را برای آینده ای که احتمالا به خوبی نمی توانیم به آن پی ببریم، بطور دقیق آماده می کنیم. این مادر ایده واضحی در مورد چگونگی شکل دادن فرزندش داشت تا بتواند با ناشناخته های آینده کنار بیاید از طرف دیگر، متوجه شدم که من می توانم چیزهای زیادی از والدین بازیکنان بیاموزم.

ما شمشیربازها، می توانیم فرزندان خود را همراه با سلامتی، سازگاری و اعتماد به نفس بزرگ کنیم و همیشه این کار را کرده ایم.

با این سه قابلیت، والدین می توانند اطمینان داشته باشند که فرزندشان قادر به برآورده کردن نیازهای و خواسته های آینده خود خواهد بود. شمشیربازی بچه ها را با تمام این مهارت های مهم و ارزشمند بزرگ می کند، و آنها را برای آن دوران بزرگسالی که ما در موردش هیچ اطمینانی نداریم، آماده می کند.

آینده ای که در موردش هیچ نمی دانیم

اول، بیایید کمی درباره آینده صحبت کنیم. واقعیت این است که ما نمی دانیم آینده چه چیزی برای بچه های ما به ارمغان می آورد، حتی اینکه چه کاری برای آنها امکان پذیر خواهد بود. حداقل نسبتا روشن و واضح.

به عنوان مثال، ۳۰ سال پیش اگر می خواستم یک دکتر بشوم، می دانستم که در دبیرستان باید سخت درس بخوانم، به دانشگاه بروم و کلاس های سختی را بگذرانم، آنگاه امیدوارانه می توانستم بیماران خود را ویزیت کنم. در این مسیر بسیار ساده، کاملا روشن بود که پزشک شدن راهی برای ایجاد یک زندگی خوب و در عین حال کمک به مردم است. اما همه چیز به سرعت در حال تغییر است. حالا ما نمی دانیم آینده چه چیزی برای پزشکان رقم خواهد زد و آیا این حرفه بصورت فعلی خود در آینده وجود خواهد داشت. چه کسی می داند، شاید همه پزشکان

خانواده با روبات جایگزین شوند. ما هم اکنون می توانیم این را در تله مدیسین به عینه مشاهده کنیم. شاید حتی برخی از روش های اولیه جراحی یا تشخیصی توسط روبات انجام خواهد شد. جالب تر اینکه حتی سن حرفه ای پزشک هم در حال تغییر است.

این هم یک مثال دیگر. بیست سال پیش، اگر کسی به شما می گفت که برخی زندگی خود را از طریق تولید فیلم های خنده داری که افراد بتوانند در تلفن های همراه شان تماشا کنند، تامین کنند، به آنها می گفتید که دیوانه شده اند. به همین ترتیب اگر شخصی سی سال پیش به شما می گفت که یکی از شرکت های برتر جهان هیچ کالایی برای فروش نخواهد داشت، و تنها از طریق ایجاد امکانات مرورگری اطلاعات رایگان برای مردم، درآمد کسب کند. فناوری در حال تغییر است و به سختی قابل فهم است، و این تغییرات روز به روز سریع تر خواهد شد. بچه های امروز با صفحه نمایش لمسی و ارتباطات آنی در حال رشد هستند. این کاملاً باور کردنی نیست!

ما هیچ گونه اطلاعاتی درباره آینده نداریم. حتی هم نمی توانیم داشته باشیم! بسیاری از ما که بچه داریم، پدر و مادر و پدربزرگ و مادربزرگ هایی داریم یا داشتیم که دوران کودکی خود را با رادیو که پیشرفته ترین تکنولوژی خانگی بود، صرف کرده اند. در مورد عجیب و غریب بودن زندگی ما برای آنها فکر کنید! به همین صورت آینده برای ما نیز اینچنین خواهد بود. بنابراین ما باید در جهت درست فکر کنیم تا بتوانیم حمایت مورد نیاز اطفال مان را در اختیارشان بگذاریم.

مسئولیت والدینی ویژه آینده

هر قدر که وظیفه پدر و مادری در طول زمان تغییر می کند، بطور کلی بیشتر و بیشتر ثابت باقی می ماند. در دوره مدرن ما، به نظر می رسد که قوانین مربوط به مسئولیت های والدینی، خیلی دقیق در حال دگرگونی است زیرا ما نمی توانیم بدانیم که چه چیزی برای بچه هایمان در آینده رخ خواهد داد. اما هنگامی که به عقب برگردیم و کمی در مورد آن بیاندیشیم، اگرچه اکنون در یک برهه فوق العاده ای در حال زندگی کردن هستیم، فرزندپروری همواره بر کمک به بچه ها و حمایت از آنها در جهت مستقل بار آوردن آنها در دوران بزرگسالی، تمرکز داشته است. اما نحوه انجام این کار، بخش شگرف آن را تشکیل می دهد.

بطور خلاصه، آنچه ما نیاز داریم، آموزش سه مهارت پایه به بچه ها است.

- چگونه سالم زندگی کنند.
- چگونه خود را با تغییرات مطابقت دهند.

- چگونه اعتماد به نفس داشته باشند.

هنگامی که به آینده نگاه می کنیم، اگر بچه ها این سه مهارت را داشته باشند، می توانند هر کاری را انجام دهند، مهم نیست که چه نوع شغلی در آینده برای آنها وجود داشته باشد، حتی اگر این شغل ها هنوز پا به عرصه وجود نگذاشته باشند!

آینده سازی برای آینده – چگونه سالم بمانیم

روند نسبی گذراندن **زمان بیشتر روبروی صفحه های نمایش** و کم تر شدن زمان انجام فعالیت های بدنی در حال افزایش است. من هم اکنون در مقابل یک صفحه نمایش نشسته ام و در حال نوشتن این مقاله هستم، و شما در مقابل صفحه ای دیگر نشسته اید و در حال خواندن آن هستید. البته صفحه های نمایش چیز بد نیستند زیرا می توانند ما را به هم متصل کنند. اما افراط در استفاده از یک چیز خوب، خودش خوب نیست، و ما امروزه شاهد اثرات بد فرهنگ نشستن روبروی صفحه نمایش در افزایش چاقی و بیماری هایی هستیم که به شیوه زندگی بی تحرک مربوط می شوند.

این تنها صفحه نمایش نیست که مشکل ساز است. زندگی ماشینی امروزی باعث تشویق مردم به استفاده از غذاهای فست فود شده است، و این به ایجاد مشکلات ضد سلامتی بیشتری کمک می کند. وقتی شما در حال دویدن از یک صفحه نمایش به صفحه نمایش بعدی هستید، خوردن یک همبرگر راحت تر و آسان تر از پختن یک وعده غذایی است.

اینجاست که شمشیربازی می تواند وارد عمل شود و به شما کمک کند. شمشیربازی به عنوان یک ورزش الهام بخش می تواند در فعالیت های بدنی کودکان کمک کند و باعث ایجاد عادات غذایی خوب شود. اغلب اوقات والدین نمی دانند چگونه این عناصر را به زندگی بچه های خود منتقل کنند. و فهمیدن آن خیلی سخت است!

هنگامی که بچه ها شمشیربازی می کنند، به فعالیت بدنی می پردازند که احساس خوبی در بدن ایجاد می کند، ضمن اینکه سرگرم کننده نیز هست. مطلب مهمی که در مورد ایجاد عادت در بچه ها باید بدانیم این است که آنها نباید مجبور به انجام کاری بشوند، زیرا زمانی که والدین در دسترس نباشند آنها آن کار را بطور حتم انجام نخواهند داد. به دست گرفتن یک شمشیر ایه یا فلوره خود علاوه بر اینکه سرگرم کننده است، هیجان انگیز نیز هست. بچه ها دوست دارند این کار را انجام دهند، بنابراین والدین مجبور نیستند که مرتب پیش آنها باشند و آنها را به طور مداوم به حرکت وا دارند.

بچه ها متوجه می شوند که بدن آنها شگفت انگیز است، و دست آنها برای بیش از کار روی صفحه کلید و یا دسته کنترل بازی، ساخته شده است. آنها همچنین یاد می گیرند که زمانی که بدن خود را با غذای خوب سوخت گیری کنند، آن بهتر کار می کند.

آینده سازی برای آینده – سازگاری و مطابقت

ما با بحث خود درباره اینکه چگونه ما نمی دانیم آینده چه چیزی برای بچه های ما در نظر گرفته است، شروع کردیم. برای بیشتر بچه های ما، تنها راه آماده شدن آنها یادگیری هنر زیبای سازگاری است.

برای موفقیت در دوران بزرگسالی، با این همه تکنولوژی های در حال تغییر، بچه ها باید خود را با آنچه در حال حاضر وجود دارد وفق دهند، نه به فناوری های دوران کودکی خود.

از آنجا که تسلط بر شمشیربازی از طریق آموزش مغز به وسیله تمرینات مختلف شمشیربازی، اتفاق می افتد، و هر لحظه از هر مسابقه خود یک فرآیند تجزیه و تحلیل به حساب می آید، بنابراین بازیکن مجبور است بطور مرتب در مورد حریف فکر کند و برای رفع نیازهای خود برای مقابله با حرکت های او، خود را سازگار کند. بدین ترتیب می بینیم که مهارت مورد نیاز شمشیربازی سازگاری است، و آن عنصر اصلی این ورزش است! و این مهارت و درس والای سازگاری به نوبه خود به تمام جنبه های زندگی سرایت می کند، زیرا آن به مغز آموزش می دهد تا بطور مرتب تنظیمات مورد نیاز را اعمال کند.

نسل جدید در دنیایی در حال رشد هستند که می توانند گوشی را از جیب خود بیرون آورند و فوراً هر گونه سوال ممکن گوگل کنند. این نوع دسترسی به هر پاسخی، می تواند مهارت های تفکر انتقادی را خنثی کند، و این چیزی است که والدین باید با آن مبارزه کنند. بچه های ما در دنیایی زندگی می کنند که هر کاری می تواند برای آنها خیلی راحت باشد. برای اینکه بچه های ما بتوانند به موفقیت واقعی و خوشبختی برسند، آنها باید بتوانند در خارج از آیکون جستجو فکر کنند. تنها راه انجام این کار این است که مغز آنها آموزش دهیم که به طور مستقل فکر کند.

لوکس ترین خصوصیت شمشیربازی این است که وقتی روی پیست قرار دارید، هیچ انتخابی جز فکر کردن در مورد خودتان ندارید. آنجا هیچ گوشی یا برنامه هوشمندی وجود ندارد که به شما بگوید چه کاری را باید انجام دهید، هیچ گونه هوش مصنوعی برای رسیدن به موقعیت مناسب در اختیار ندارید. شما کاملاً خودتان هستید، کاملاً مستقل! هنگامی که حریف کاری جدید و متفاوتی را انجام می دهد، شما باید برنامه خود را تغییر دهید تا نیازهای مورد نظر حرکات اجرایی او را برآورده کنید. شما باید بطور مرتب خود را وفق دهید. بله، در شمشیربازی، شما باید این کار را بارها و بارها انجام دهید. شمشیربازها مجبور هستند مهارت های سازگاری خود را دوباره و دوباره اصلاح و تقویت کنند، شاید هم صدها بار در یک فصل مسابقات.

ما مطمئن می دانیم که آینده قصد ندارد سرعت خود را برای بچه های ما کاهش دهد. سرعت یادگیری بچه ها در زمینه فراگیری مهارت سازگاری، یک ابزار عالی برای آموزش دادن آنها که چگونه با نیازهای جهان پیرامون، خود را تغییر دهند.

آینده سازی برای آینده – اعتماد به نفس

اعتماد به نفس یک عامل کلیدی موثر در آینده این نسل است. آنها باید توانایی خود برای کار با دیگران و غلبه بر چالش هایی رو در رو، باور داشته باشند. بدون اعتماد به نفس، موفقیت امکان پذیر نیست.

موضوع مشترک در همه چیزهایی که تا به حال مورد بحث قرار داده ایم اهمیت تکنولوژی در جهان آینده است. این تکنولوژی در حال حاضر یک فضای تعامل در دنیای مجازی را ایجاد کرده است که مخالف تعاملات واقعی می باشد. غرق شدن در دنیای آنلاین و فراموش کردن اینکه واقعیت بیشترین اهمیت را دارد، خیلی آسان شده است! البته ممکن است در آینده اینچنین نباشد، اما در حال حاضر یک مسئله واقعی است. مشکل این است که تعاملات مجازی، مهارت های ذهنی و اعتماد به نفس فرد را به اندازه تعاملات واقعی، بارور و تقویت نمی کند.

شمشیربازی به بچه ها اعتماد به نفس می دهد. آن دنیایی است واقعی، ملموس، پر رونق و مملو از اعتماد به نفس زیبا. هر شمشیرباز بطور مداوم در طی کسب هر امتیاز و هر برد در هر مسابقه در حال تقویت اعتماد به نفس خود است. این یک پروسه جهانی است! و برای همه اتفاق می افتد. مهم نیست که شمشیرباز مورد نظر ما هرگز به بازی های المپیک راه پیدا نکند یا در یک تورنمنت منطقه ای عنوانی کسب نکند، حتی شمشیربازی در باشگاه نیز می تواند راهی قدرتمند برای ایجاد اعتماد به نفس باشد.

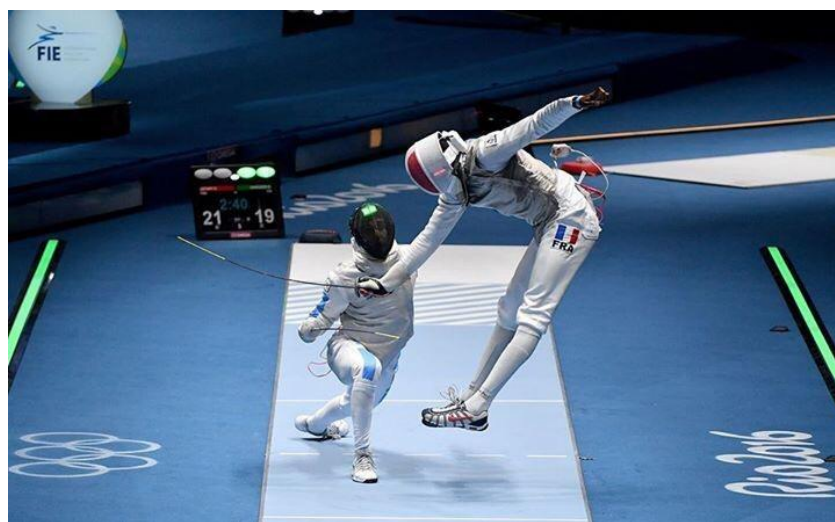

ایجاد یک **دایره اجتماعی** قوی کلید ایجاد اعتماد به نفس است، و این فضای دیگری است که شمشیربازی می تواند به شدت به ایجاد آن کمک می کند. شمشیربازها با همسالان و بزرگسالان همکاری می کنند و ترکیب تعاملات هر دو گروه برای ایجاد یک فرد قوی، مستقل و دارای اعتماد به نفس بالا، ضروری است. محیط باشگاه شمشیربازی محیطی است مثبت، و فرهنگ شمشیربازی به طور گسترده بر توسعه توانایی های فردی به عنوان وسیله ای برای گسترش مهارت ها و ایجاد شهامت در شمشیربازی متمرکز شده است.

بدون داشتن حس اعتماد به نفس قوی، بچه ها قادر نخواهند بود تغذیه سالمی داشته باشند، یا حتی سعی کنند کار بهتری را برگزینند، یا یک تحول ویژه ای در خانه ایجاد کنند. از طریق شمشیربازی، آنها یاد می گیرند به توانایی تصمیم گیری خود اعتماد کنند.

شمشیربازی همه این موارد را تضمین می کند

این که آیا آینده برای ما اتومبیل های پرنده یا پزشکان رباتیک به ارمغان می آورد یا نه، اگر ما بخواهیم بچه هایمان در آن موفق شوند، ما باید آنها را با مهارت های عزت به نفس و خودباوری که از درون آنها نشأت می گیرد، آماده کنیم. هدف از عملکرد پدر و مادری این است که موفقیت آنها را از همین امروز تضمین کنیم، نه تنها در حال حاضر که می توانیم دست شان را بگیریم، بلکه در آن سال های سال بعدی که ما برای کمک و مساعدت شان وجود خارجی نخواهیم داشت.

البته ما می دانیم که شمشیربازی در آینده نیز وجود خواهد داشت. شاید با دستگاه های بی سیم، یا تیغه هایی ساخته شده از یک فلز دیگر، و با قوانینی که به طور مداوم در حال تغییر، اما به هر حال خود ورزش وجود خواهد داشت. حتی اگر ما قادر نباشیم بقیه چیزهایی را که ممکن است اتفاق بیافتد، بفهمیم، مطمئناً می دانیم که بچه های ما قادر خواهند بود در نیمه دوم قرن بیست و یکم شمشیر ابه، فلوره یا سابر خود را داشته باشند. زیرا به واسطه پشتوانه تاریخی که این ورزش دارد، آن یکی از ورزش های پادار جهان به حساب می آید، و هیچ نشانه ای از کند شدن این روند وجود ندارد!

Igor Chirashnya

Academy of Fencing Masters Blog